

Krystyna Przybysz

Kobierniki, gm. Biała Stara, woj.
płockie. Stanowisko 2 i 2a

Informator Archeologiczny : badania 10, 199-200

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

- 2/ w części środkowej wału poniżej warstwy ornej znajdował się nasyp /jądro wału/ wykonany z ziemi czarnosiwawej. Struktura nasypu umożliwiła wydzielenie dwóch części, jego strony zewnętrznej i wewnętrznej przedzielonych po środku /na kulminacji ?/ linią prostą, która powstała w miejscu, gdzie znajdowała się podczas wykonywania nasypu pionowa ścianka. Być może, była ona wyższa od samego nasypu i tym samym stanowiła część konstrukcji naziemnych wału. Szerokość nasypu w podstawie wynosiła około 5-6 m, wysokość 80 cm. Pierwotnie był on wyższy o około 40 cm;
- 3/ pod nasypem warstwa kulturowa osady wczesnośredniowiecznej;
- 4/ po stronie wewnętrznej, nad nasypem - warstwa rumowiskowa z wału. W części zachodniej wykopu VI zalega ona od calca /żółty piasek/ aż do współczesnej powierzchni osiągając grubość 1,4 m. Powstała pod wpływem silnej działalności erozyjnej i mechanicznej człowieka. Zawierała fragmenty ceramiki i grudy polepy.
- 5/ po stronie zewnętrznej wału w wykopie I, ponad linią nasypu ziemnego zalegała ogromna ilość polepy występująca na przestrzeni 4 m, od głębokości 20 cm do głębokości 1,8 m. W odległości około 5 m od kulminacji znajdował się na granicy ziemi czarnej i polepy rząd spalonych pali /głębokość 95 cm/ w układzie zgodnym z linią biegu wału. Sądząc po prawie pionowym uskoju warstwy polepy, drugi rząd pali czy słupów znajdował się w odległości 1,2 m od poprzedniego. Elementy poziome konstrukcji były mniej czytelne, świadczą jednak, że konstrukcja tej części wału nie ograniczała się do dwóch czy trzech rzędów pionowo wbitych pali czy słupów tworzących zabezpieczenie typu palisadowego.

Pośrodku grodziska na przekopanym odcinku nie stwierdzono wyraźnych śladów zasiedlenia. Osada rozciąga się po stronie południowej /750 x 250 m/ i północnej /200 x 250 m/.

Materiały złożono w Zakładzie Archeologii UMCS w Lublinie.

KOBIERNIKI, gm. Biała Stara
woj. płockie
Stanowisko 2 i 2a

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Epoki Metali

Badania prowadziła mgr Krystyna Przybysz. Finansował IHKM PAN w Warszawie. Drugi sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna /XI-XII w./ i stanowisko produkcyjne z okresu wpływów rzymskich.

Osada usytuowana jest na przecięciu cypla utworzonego przez doliny Skrwy i niewielkiego strumyka bez nazwy. Wykopy zlokalizowano

z wyjątkiem 1 rowu sondażowego - w południowej części stanowiska. Do prac wykopaliskowych przystąpiono po wstępnej analizie wyników geofizycznych.

W czterech wykopach odsłonięto:

- 1/ dużą półziemiankę, stanowiącą prawdopodobnie najniżej położony obiekt osady, wyodrębniono w niej palenisko znajdujące się niemal dokładnie w narożniku i leżące na nieco wyższym poziomie. W wypełnisku półziemianki znaleziono liczną ceramikę datowaną na XI/XII wiek, kabłączek skroniowy i kości zwierzęce, z których kilka nosi ślady nacięć.
- 2/ spąg niewielkiej jamy, w której oprócz ceramiki XI- XII-wiecznej znaleziono zniszczony kabłączek skroniowy.
- 3/ kontynuowano eksplorację niezbyt głębokiego rowu 4/75, biegnącego na północ z niewielkim odchyleniem; w chwili obecnej uchwycono go na długości około 35 m. Podobnie jak w ubiegłym roku zawartość jego wypełniska jest bardzo skromna: 4 fragmenty naczyń lepionych - 2 z okresu wpływów rzymskich i 1 wczesnośredniowieczny. Charakteru obiektu w dalszym ciągu nie ustalono.
- 4/ prawie całkowicie zniszczony piec do wypalania wapna, zniszczony przez wykop pod rurociąg. Obiekt zapewne miał konstrukcję zbliżoną do odkrytego w ubiegłym roku i datować go można na okres rzymski.
- 5/ 3 obiekty związane z pracami budowniczych rurociągu.
- 6/ grób 1/76. Szkielet w nim odkryty leżał niestarannie wrzucony do zbyt małej jamy grobowej. Wprawdzie nie znaleziono przy nim żadnych elementów datujących, ale pochówek pochodzić może sprzed lat kilkadziesiąt lub niewiele więcej.

Sprawdzano też miejsca występowania najwyższych oporów elektrycznych. Stwierdzono, że znacznie silniej zarysowało się złożone podłoże geofizyczne niż obiekty archeologiczne.

Materiały złożono w IHKM PAN w Warszawie.

Badania będą kontynuowane.

KOBIERNIKI, gm. Biała Stara
woj. płockie

Polska Akademia Nauk
Samodzielne Stanowisko do
Spraw Stosowania Metod
Geofizycznych

Badania prowadzili dr Jacek Przeniosło, mgr inż. Alek-